

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200996
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5719200996.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: EF Insolvenca v.o.s., so sídlom U Prašné brány 1078/1, Staré Město, Praha 1, IČ: 063 44 933, správca konkurznej podstaty úpadcu: SOLCA s.r.o. „v likvidaci“, so sídlom 28. října 2556/124, Moravská Ostrava, Ostrava, IČ: 268 52 233, právne zastúpený: Mgr. Miroslav Staník, advokát so sídlom F. XX, Q.-P. L., proti žalovanému: Ing. I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, L., právne zastúpený: JUDr. Mário Buksa, právne služby, s.r.o., so sídlom Červenej armády 1, Martin, IČO: 36 862 819, o zaplatenie 54.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 24C/5/2019-212 z 13. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Výrok II. rozsudku okresného súdu ostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 54.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 54.000,- eur od 08.05.2019 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.), žalobcovi proti žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok III.).

Okresný súd posudzoval nárok žalobcu, ktorý odôvodnil tým, že žalovaný ako bývalý konateľ úpadcu v čase, keď už túto funkciu nevykonával, neoprávnene vybral z účtu úpadcu v banke finančné prostriedky vo výške žalovanej sumy. Okresný súd konštatoval, že medzi stranami realizácia výberu žalovanej istiny zo strany žalovaného v čase, keď už nebol konateľom úpadcu, nebola sporná. Spornou ostalo oprávnenie žalovaného takýto výber vykonať a aký vplyv na predmetné oprávnenie malo následné použitie týchto finančných prostriedkov. Okresný súd vzhľadom na to, že úpadca je česká právnická osoba vychádzal zo znenia § 121 ods. 2 veta prvá českého Občianskeho zákonníka (ktorého znenie citoval v bode 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak údaj zapísaný vo verejnom registri bol zverejnený, nemôže sa nikto po uplynutí 15 dní od zverejnenia dovoľávať, že o zverejnenom údají nemohol vedieť. Na základe tohto zákonného ustanovenia neprihliadal na obranu žalovaného, že v čase realizácie výberu žalovanej istiny z účtu úpadcu konal ako konateľ úpadcu, pretože o zániku svojej pozície konateľa nemal vedomosť. Okresný súd z výpisu obchodného registra vedeného Krajským súdom v Ostrave zistil, že 07.08.2015 bolo v tomto obchodnom registri zverejnené skončenie funkcie žalovaného ako konateľa úpadcu. Prvý výber finančných prostriedkov z účtu úpadcu bol žalovaným vykonaný 09.03.2016, teda po uplynutí doby, kedy sa mohol v zmysle uvedeného ustanovenia občianskeho zákonníka dovoľávať, že o zániku svojej

funkcie konateľa nemohol vedieť. Na základe tejto skutočnosti okresný súd považoval za preukázané, že žalovaný neoprávnene vybral finančné prostriedky z účtu úpadcu a jeho konanie tak bolo protiprávne. Na obranu žalovaného, že bol oprávnený konať v mene úpadcu na základe splnomocnenia neprihliadal. Splnomocnenia, na ktoré žalovaný odkazoval, mu boli udelené úpadcom 01.02.2016 a ich predmetom nebolo oprávnenie na výber finančných prostriedkov z bankového účtu úpadcu. Ďalej okresný súd uviedol, že na neoprávnenosť uskutočnených výberov nemá vplyv ani spôsob ich použitia a z tohto dôvodu nevykonával žalovaný navrhované dokazovanie na zistenie existencie dlhov úpadcu, ich výšky a splatnosti, na splnenie ktorých mal žalovaný tieto finančné prostriedky použiť. Na neoprávnenosť výberu, podľa okresného súdu, nemalo vplyv ani to, že žalovaný za úpadcu plnil nejaké iné dlhy. Za nedôvodné označil námietky žalovaného, že úpadca finančné prostriedky, ktoré boli predmetom výberu, nadobudol jeho pričinením a že je pripravený vydať úpadcovi tovar, z ktorého predaja mali byť tieto finančné prostriedky získané. Okresný súd uzavrel, že predmetné finančné prostriedky boli majetkom úpadcu a žalovaný neoprávnene uskutočneným výberom na tomto majetku úpadcu spôsobil škodu, za ktorú zodpovedá v zmysle ust. § 420 ods. 1 slovenského Občianskeho zákonníka, je povinný ju nahradiť, a preto žalobe vyhovel. Žalobca si uplatnil spolu s istinou aj úroky z omeškania, nárok na ich zaplatenie okresný súd vyhodnocoval v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje nárok na úroky z omeškania a v zmysle § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorý určuje, v akej výške nárok na úroky z omeškania možno uplatňovať. Konštatoval, že nárok na zaplatenie úrokov z omeškania žalobcovi vznikol, avšak až dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému, preto pokiaľ si žalobca uplatňoval úroky z omeškania pred týmto dátumom, t. j. pred 08.05.2019, jeho nárok ako nedôvodný v tejto časti zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vychádzajúc zo zásady úspechu strany sporu v konaní, keďže úspešný bol žalobca, priznal mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pretože neúspech žalobcu považoval len za nepatrný.

2. Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a do výroku o trovách konania (t. j. voči výrokom I. a III. rozsudku okresného súdu) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Namietal, že okresný súd nevykonával dokazovanie výsluchom Ing. R., audítora. Týmto postupom okresného súdu mu bola upretá možnosť preukázať pravdivosť jeho tvrdení o riadnom a preukázateľne dôvodnom použití finančných prostriedkov žalobcu za účelom splnenia jeho finančných záväzkov. Pochybenie okresného súdu videl žalovaný aj v tom, že okresný súd nevykonával navrhované dokazovanie ohľadne účelu použitia prostriedkov týkajúcich sa exportu tovaru žalobcu do zahraničia, možnosti jeho vrátenia a uspokojenia pohľadávok žalobcu. Žalovaný ďalej namietal, že sa okresný súd nezaoberal tým, či mal po skončení svojej funkcie konateľa aj ďalej dispozičné právo k účtu, či mu toto právo niekto zrušil a teda či mal oprávnenie stále s účtom v banke disponovať - teda nielen vyberať, ale aj vkladať naň peňažné prostriedky, robiť bezhotovostné operácie a pod. Poukázal na to, že nebolo tvrdené a ani preukázané, že mu úpadca oznámil zánik jeho funkcie konateľa a oprávnenia disponovať s účtom v banke. Keďže je nesporné, že mal oprávnenie na disponovanie s účtom v banke, nie je možné bez ďalšieho tvrdiť, že ním vykonané výbery boli neoprávnené. Keďže súd odmietol vykonať dôkazy na to, či skutočne splnil existujúce záväzky úpadcu, nemožno konštatovať, že tieto výbery z peňažných prostriedkov boli z jeho strany urobené nedôvodne a zakladajú dôvod na ich vymáhanie od žalovaného. Súd tiež neskúmal, v akom pracovno-právnom alebo inom postavení, okrem funkcie konateľa, bol u úpadcu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného z 18.02.2020 navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť. Nestotožnil sa s odvolacími dôvodmi žalovaného, rozsudok okresného súdu označil za správny. Opätovne poukázal na časový moment zániku funkcie konateľa žalovaného a následných výberov finančných prostriedkov z účtu úpadcu. Zdôraznil, že žalovaný nemal po ukončení funkcie konateľa oprávnenie na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte úpadcu. Oprávnenosť na dispoziciu s účtom v banke mal na základe dohody banky a úpadcu. Skutočnosť, že si úpadca a banka po zániku funkcie konateľa žalovaného neprispôbili svoj vzťah reálnemu stavu neznamená, že by žalovanému pretrvávalo oprávnenie disponovať s akýmkoľvek majetkom úpadcu aj po zániku jeho funkcie. Žalovaný nenavrhol dokazovanie ohľadne účelu použitia prostriedkov týkajúcich sa exportu tovaru do zahraničia, možnosti jeho vrátenia a uspokojenia pohľadávok žalobcu. Žalovaný navrhoval, aby mu súd umožnil vrátiť žalobcovi tovar na sklade v Ghane, čo s predmetnou vecou nijako nesúvisí. Aj v prípade, ak by uvedený dôkaz žalovaný navrhol, tak takéto dokazovanie by bolo nadbytočné. Rovnako súd nebol povinný skúmať ďalšie pracovno-právne či iné postavenie žalovaného, pretože tento netvrdil,

že by mu okrem funkcie konateľa vzniklo nejaké ďalšie postavenie u úpadcu. Navyiac žalovaný existenciu nejakej ďalšej pozície u úpadcu, po skončení funkcie konateľa, v konaní netvrdil.

4. Ďalšie písomné vyjadrenia sporových strán v rámci odvolacieho konania neboli odvolaciemu súdu doručené.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), z ktorého titulu sa nedotýkal výroku II. rozsudku okresného súdu o zamietnutí zvyšnej časti žaloby, nakoľko tento výrok odvolaním napadnutý nebol. Krajský súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

7. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Podľa ods. 2, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

8. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore, súd je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Súd nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť, a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, sa odvíja od hmotného práva. Každý má tvrdiť (v zásade) tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Skutkové tvrdenia žalobcu sú prostriedkami procesného útoku. Skutkové tvrdenia žalovaného sú prostriedkami procesnej obrany. Strany majú povinnosť uvádzať podstatné a rozhodujúce skutočnosti. Následkom porušenia tejto povinnosti je zamietnutie žaloby a rovnako platí vo vzťahu k žalovanému, že porušenie tejto povinnosti uviesť rozhodujúce a podstatné skutočnosti zodpovedá neunesenie bremena tvrdenia a nezohľadnenie jeho procesnej obrany.

9. Z obsahu spisu, najmä z podanej žaloby vyplýva, že žalobca si uplatňoval žalovanú istinu na tom skutkovom základe, že žalovaný vybral finančné prostriedky z bankového účtu, ktoré patrili úpadcovi bez toho, aby bol na takýto výber oprávnený úpadcom a finančné prostriedky úpadcovi neodovzdal. Neoprávnenosť výberu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaný prestal byť konateľom úpadcu, ktorú funkciu zastával do 07.08.2015 a výbery boli vykonané vo výške žalovanej istiny v čase od 09.03.2016 do 19.09.2016.

10. Žalovaný v rámci procesnej obrany vo vzťahu k týmto tvrdeniam v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý bol na základe podanej žaloby vydaný (č. I. 51 spisu) nepoprel skutočnosť, že výbery, tak ako ich označil žalobca v žalobe, boli jeho osobou vykonané. Uvádza (tak ako aj v podanom odvolaní), že zo strany úpadcu mu nebolo oznámené, že nie je oprávnený za neho „nič riešiť“. Tvrdil, že vybrané peniaze nepoužil pre svoju potrebu, ale na vrátenie požičaných peňazí úpadcu ako dlžníka. V predmetnom odpore však neuviedol v konkrétnostiach žiadne skutočnosti týkajúce sa ďalšieho nakladania s takto získanými finančnými prostriedkami úpadcu, neoznačil žiadny konkrétny subjekt, ktorému mal následne v mene úpadcu vrátiť finančné prostriedky, ktoré vybral z účtu, kedy k tomu malo dôjsť, akým spôsobom a pod.. Žalobca následne vo vyjadrení k podanému odporu zo dňa 10.06.2016 (č. I. 59) rozporoval tvrdenia žalovaného, poukázal na to, že žalovaný v odpore nijakým spôsobom nezdôvodnil dôvod výberov a účel použitia týchto prostriedkov. V ďalšom písomnom podaní z 26.07.2019 (č. I. 70) žalovaný opätovne konštatoval, že výbery boli robené ohľadom vrátenia pôžičiek, ktoré sú riadne zaevidované v účtovníctve firmy SOLCA, s.r.o. Ostrava, s tým, že šetky jeho tvrdenia si môže žalobca overiť vyžiadaním dokladov od účtovníka a audítora, kde je jasne napísané kto a koľko požičal a že pôžičky nie sú vrátené. Z obsahu zápisníc o pojednávaní pred okresným súdom z 11.11.2019 (č. I. 124 a nasl.) a z 13.12.2019 (č. I. 210 a nasl.) vyplýva, že žalovaný na nich prednášal rovnaké tvrdenia, aké uvádzal v písomných vyjadreniach.

11. Na základe uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nepochybil, pokiaľ nevykonával dôkazy, ktorých nevykonanie namietal žalovaný v odvolaní. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že žalovaný v čase, keď nebol konateľ úpadcu, nebol nikým po ukončení tejto funkcie

poverený nakladaním s finančnými prostriedkami úpadcu, tieto z účtu úpadcu v banke vybral a úpadcovi neodovzdal. Žalovaný v rámci procesnej obrany bol povinný poprieť tieto tvrdenia žalobcu a predložiť vlastné skutkové tvrdenia. Žalovaný nespochybnil výber finančných prostriedkov, avšak namietal, že o neoprávnený výber z jeho strany nešlo a tvrdil, že použil finančné prostriedky na úhradu dlhov úpadcu. Avšak z jeho písomných a ústnych vyjadrení v rámci konania pred okresným súdom nevyplýva, že by si v tejto súvislosti splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 150 ods. 1 CSP, aby pravdivo a úplne uviedol podstatné a rozhodujúce tvrdenia týkajúce sa sporu. Vyjadrenia žalovaného o tom, akým spôsobom nakladal s finančnými prostriedkami tieto kritéria nespĺňajú. Potom nemožno ani spochybňovať správnosť postupu okresného súdu, pokiaľ nevykonal navrhované dôkazy žalovaným. Žalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, kedy, kde, komu a v akej výške poskytol finančné prostriedky v mene úpadcu. Keďže absentovali tvrdenia, nemohli byť ani vykonané dôkazy, na ich preukázanie.

12. Odvolací súd vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalovaného rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Žalovaný v konkrétnostiach nenapadol výrok rozsudku o trovách konania, avšak odvolací súd ho ako závislý výrok preskúmal a potvrdil ako vecne správny, nakoľko okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal správne zo zásady úspechu strán v spore.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcovi a odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu týchto trov voči žalovanému v celom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)